

Fremtiden. Jeg veed ialtfald ikke, hvorfor jeg mere skal vedblive at svare efter en høiere Tariff, naar jeg allerede har lidt et stort Tab ved denne Tariff i 30 Aar, end naar jeg kun har baaret det i 10 eller i 5 Aar. Dette er en af de Sætninger, som man vel i enhver Forstand og i visse Retninger kan indrømme Gyltighed, uden at det dog virkelig paa nogen Maade for alle Tider og i alle Forhold er rigtig at sige, at man ogsaa fremdeles maa finde sig i det større Tab. Der næst har den ærede Ordfører sagt, at der jo her var Tale om en Contract. Nei, mine Herrer, der foresligger ingen Contract med Hensyn til de pligtige Interessenter. Der har ikke for dem eksisteret nogen Contract, ved hvilken de have kunnet afveie Fordelene og alle Forholdene. Vilde de Herrer tage den ældre Anstalts Opgjørelse for Dem og beregne, hvilken Overtient de Pligtiges Indtægt og Forpligtelser beløbe sig til i Forhold til de Frivilliges, saa vilde De maaskee derefter undre Dem over, at man paa en saa let Maade tager dem med til Indtægt, idet man taler om et indgaaet Contractsforhold. Jeg spørger derhos, om der dog ikke er nogen Modsigelse i at sige, at alle de ældre Interessenter, uden Hensyn til hvor længe eller hvor kort de have været i Anstalten, skulle nyde Godt af den nye Anstalts Bestemmelser om Betalingen — skulle kunne betale maanedsviis, fjerdingaarsviis, halvaaersviis — og efter §§ 6, 8, 9, 11, 12 og 15 skulle nyde Godt af endel mindre Indrømmelser, men at man ikke vil tilstaae dem den Indrømmelse, hvorpaa de ville lægge nogen Vægt, og som virkelig vil være de pligtige Interessenter en Lindring for de høie udfrevne Bidrag — og, hvad de Pligtige have maattet udrede, er i Virkeligheden ikke Andet end ifølge deres Gæderingsforhold udfrevne Bidrag. Naar man siger, at de, hvad enten de gaar over til den nye Anstalt eller blive i den gamle, ikke skulle nyde Godt af den opsparede Formue, da kan jeg ikke kalde det billigt, jeg vil slet ikke her tale om retfærdigt. Jeg har selv sagt — og det er altsaa Noget, som man ikke behøver at anføre imod mig, thi det er en Indrømmelse, som jeg fra Begyndelsen af har gjort — at det calculerede Overskud vil blive for-

mindstet, naar det Forslag gaar igjennem, som jeg og et andet Medlem have stillet under Nr. 29. Men jeg troer, at, er der Noget, der har Krav paa, at dette Overskud skal komme dem indirecete tilgode, og at deres Stilling skal forbedres, fordi der er en saa betydelig Reservecfond, saa er det de Personer, der ved deres uforholdsmæssig høie Bidrag til den samme Anstalt have skabt denne Reservecfond. Disse Bemærkninger har jeg endnu troet at burde udtale, idet jeg paany anbefaler Uendringforslaget under Nr. 29 til Thingets Opmærksomhed.

Finantsministeren: Det høie Thing vil maaskee erindre, at jeg ved Begyndelsen af 2den Behandling udtalte, at intet af de Forslag, der vare stillede, tiltalte mig, idet intet af dem fyldestgjorde det, jeg maatte forlange med Hensyn til Bestyrelsen. Det er for at rette dette, uden dog at afvige fra den Hovedtanke, som Thinget vedkjendte sig ved at vedtage det, der nu staaer i Loven, at jeg har stillet de Uendringforslag, jeg har stillet. Jeg har gjort det for at bringe Lovforslaget i en saadan Stillelse, at jeg troede at kunne tage imod det. Jeg tilstaaer, at det forekommer mig at være af særdeles liden Betydning, om den Bestyrelse, der fremkommer, kan siges at være principmæssig reent collegial eller ikke reent collegial. Det, der for mig er det Væsentlige, er, at Bestyrelsen indrettes saaledes, at den efter mit Skjøn vil være istand til at fyldestgjøre de Krav, man maa stille til den, og blandt disse Krav er det, jeg har tilladt mig oftere at udtale, at der er en Mand, der tilstrækkeligt kontrolleret af sine Colleger, hovedsagelig har med den hele Forretningsførelse at gjøre, og at Andre, der maae ansees for særligt oplagte og særligt opkærte, om jeg saa maa sige, i den Videnskab, som man ikke kan forlange, at Folk i Almindelighed skulle være særlig kyndige i, ogsaa have deres bestemte Andeel af Arbeidet og deres bestemte Ansvar derfor. Jeg vil ikke komme tilbage til Livrenteanstaltens Historie, jeg ønsker overhovedet taget ikke at røre ved den; men jeg vil sige, at det dog slet kunde tænkes, at der kunde gives saadanne Rivaliteter mellem disse Medlemmer, at de kunde komme til at